

Το μέλλον των Ελληνικών Συλλόγων στην παροικία μας δείχνει να διαγράφεται με ...μελανά χρώματα. Οι Σύλλογοι αποτελούσαν κάποτε τον πυρήνα συσπείρωσης των Ελλήνων στην Αυστραλία... Σήμερα δείχνουν να έχουν γεράσει και να βρίσκονται ένα βήμα πριν την απόσυρση! Αυτοί που κάποτε κρατούσαν δυναμικά τον παλμό της παροικίας μας και τον έκαναν να χτυπά ελληνικά, σήμερα δείχνουν παραδομένοι, κουρασμένοι και κάπως αγανακτισμένοι! Παραδόθηκαν στο ρεύμα της εποχής, κουράστηκαν επαναλαμβάνοντας τα ίδια και τα ίδια, αγανάκτησαν από την αδιαφορία των νέων. Προσπάθησαν όλα αυτά τα χρόνια να μεγαλώσουν τα παιδιά τους με τον ίδιο τρόπο που μεγάλωσαν οι ίδιοι και θεώρησαν σωστό όλες τις καταβολές που έφεραν μαζί τους εκείνη τη δύσκολη εποχή της μετανάστευσης να τα μεταλαμπαδεύσουν στα παιδιά τους. Προσπάθησαν με κάθε τρόπο να επιβιώσουν σε μια χώρα που δεν γνώριζαν ούτε τη γλώσσα, ούτε τις συνήθειες. Προσπάθησαν να μεταφέρουν τη χώρα τους στην Αυστραλία για να συνεχίσουν να ζουν μια φυσιολογική ζωή με νόημα και στόχους.

Οι πρώτοι μετανάστες δεν διέθεταν υλικά αγαθά... Είχαν όμως το πάθος και έντονη νοσταλγία για τη μητέρα Ελλάδα. Ξεριζώθηκαν από ανάγκη και νοσταλγούσαν καθημερινά την επιστροφή. Οι ανάγκες της εποχής τους ώθησαν να δημιουργήσουν τους Συλλόγους και τις εκκλησίες για να εξασφαλίσουν και να διασφαλίσουν την συνέχεια της παράδοσης και των εθίμων. Μέσα τους εύχονταν τα παιδιά τους να μεγαλώσουν με τις ίδιες εμπειρίες και συνήθειες που είχαν οι ίδιοι στην Ελλάδα.

Κατέβαλαν μεγάλες προσπάθειες, πολλές φορές έκαναν αρκετά χιλιόμετρα για να μάθουν τα παιδιά τους την ελληνική γλώσσα. Ήθελαν πάση θυσία να διατηρήσουν την πίστη και την παράδοση.

Οι Σύλλογοι δεν ήταν τίποτα άλλο από τον αντικατοπτρισμό της επιθυμίας των μεταναστών. Οι εκδηλώσεις, κοινωνικές και πολιτιστικές ήταν απαραίτητες για την επικοινωνία των Ελλήνων μεταναστών. Έπρεπε να βρουν τρόπο να παλαίψουν με τη μοναξιά και τη νοσταλγία που τους έτρωγε την ψυχή σα σαράκι. Η δημιουργία ενός 'ελληνικού περιβάλλοντος' μετρίασε τον πόνο και αναπέρωσε το ηθικό τους για να αντιμετωπίζουν την καθημερινότητα. Όλοι είχαν μπαρκάρι σε ένα νέο καράβι, στο καράβι της επιβίωσης.

Η σημασία των Συλλόγων είναι αδιαμφισβήτητη. Ο ρόλος τους στην εξέλιξη των

ΘΕΣΕΙΣ + ΑΝΤΙΘΕΣΕΙΣ

με την Άννα Αρσένη

Ελλήνων υπήρξε καθοριστικός. Αλλά και οι μετανάστες έδωσαν τη ζωή τους για την διατήρησή τους.

Δυστυχώς όμως τα πράγματα έχουν αλλάξει. Το κέντρο βάρους της προσφοράς των Συλλόγων έχει μετατοπιστεί καθώς οι Σύλλογοι πλέον δεν αποτελούν μέσω επιβίωσης του Ελληνισμού. Οι νέοι βρήκαν τα θεμέλια έτοιμα, τα κτίρια κτισμένα. Δεν μπήκαν στη διαδικασία να αγωνισθούν, να προσπαθήσουν, να δημιουργήσουν. Κι έκαναν ότι ακριβώς κάνει ένας άνθρωπος που βρίσκει τραπέζι στρωμένο. Δεν το εκτιμά

πουρο ότι μπορούν να πετύχουν πολλά! Οι 'αντιδράσεις' των παλαιότερων είναι σίγουρο ότι θα παραμεριστούν μόλις αποδείξουν ότι και διάθεση έχουν και μέλλον έχουν. Θα πρέπει όμως η νεολαία αυτό να το αποδείξει με το σπαθί της. Να μην κρύβεται πίσω από φθηνές δικαιολογίες και να αποποιείται τις ευθύνες της. Η ανευθυνότητά της οδηγεί αργά αλλά σταθερά στην αφάνεια.

Δεν χρειάζεται να περιμένουμε να πάμε στην Ελλάδα για να περάσουμε καλά. Πρέπει να μεταφέρουμε την "Ελλάδα" εδώ που

με το 'θα'. Ας αφήσουμε λοιπόν τα 'θα' στην άκρη και ας προχωρήσουμε στον αγώνα για να αποδείξουμε ότι αναγνωρίζουμε και εκτιμούμε αυτά που βρήκαμε. Ρισκάρουμε τα 'έτοιμα' και πολύ φοβάμαι ότι θα βρεθούμε στο δρόμο! Ας μη βάλουμε υποθήκη το σπίτι των γονιών μας, αλλά το δικό μας! Πονάει περισσότερο...

Απολαύστε το ανέκδοτο:

Ο πατέρας, κάθεται στο σαλόνι του σπιτιού του μαζί με τον 10χρονο γιο του και το νεώτερο βλαστάρι της οικογένειας, ένα μωρό 1 έτους. Κάποια στιγμή αποφασίζει να εξηγήσει στον "μεγάλο" τι σημαίνουν όλα όσα ακούγονται για τις κοινωνικές τάξεις, την αντιπαλότητά τους και τον ρόλο της εξουσίας στη ζωή μας.

- "Κοίτα παιδί μου", του λέει, "η κοινωνία είναι όπως η οικογένεια. Στην δική μας οικογένεια για παράδειγμα, εγώ είμαι το κε-

Ανησυχία για το μέλλον

όσο πρέπει. Αλλιώς απολαμβάνει κανείς το φαγητό που ετοιμάζει μόνος του κι αλλιώς όταν του το σερβίρουν...

Οι νέοι δεν είναι αναγκασμένοι να προσφέρουν γιατί απλούστατα δεν έχουν τις ίδιες ανάγκες που είχαν οι γονείς και παππούδες τους. Δεν αισθάνονται ξένοι στη χώρα που γεννήθηκαν. Ίσα-ίσα προσπαθούν να αφομοιωθούν για να αντιμετωπίσουν όσο το δυνατό λιγότερα ρατσιστικά ξεσπάσματα.

Πολλοί πιστεύουν ότι θα περάσει κάποιο διάστημα που οι Σύλλογοι θα δείχνουν ότι έχουν σβήσει και μετά από μια γενιά θα αναβιωθούν!

Εγώ θέλω να πιστεύω ότι η σημερινή νεολαία θα συνειδητοποιήσει έγκαιρα την αξία και προσφορά των Συλλόγων και δεν θα τους αφήσει να σβήσουν... Αρκεί να συνειδητοποιήσουν ότι ο Έλληνας δεν αφομοιώνεται. Έχει άποψη, έχει παράδοση, έχει ήθη και έθιμα ζηλευτά σε όλο τον κόσμο. Έχει 'κάτι' που δεν θα πρέπει να ξεχάσει ακόμα κι εδώ στη μακρινή Αυστραλία. Έχει ταυτότητα ΕΛΛΗΝΙΚΗ!

Το θέμα είναι να βρεθεί η μαγική συνταγή που θα ελκύσει το ενδιαφέρον των νέων. Στους παλαιότερους έχει δοθεί η 'ρετσίνα' ότι δεν αφήνουν τους νέους να αναλάβουν τα ηνία... Από την άλλη οι 'νέοι' κρύβονται καλά πίσω από αυτή την εντελώς αβάσιμη δικαιολογία γιατί απλά τους βολεύει! Νέοι με φλόγα και πάθος είναι σί-

μένουμε και να τη θυμόμαστε καθημερινά.

Σκεφτείτε το! Συγκρίνεται η γεύση ελληνικού κρασιού σε μια παραλία με καλή παρέα με τη μπύρα στην γωνιακή πάμπ; Ο Έλληνας έχει άποψη, έχει παράδοση, έχει συνήθειες, έχει γούστο. Επιτέλους ήρθε καιρός να το δείξουμε και όχι να γίνουμε κακή απομίμηση των άλλων.

Είμαστε υποχρεωμένοι να γίνουμε γνήσιοι εκφραστές της ελληνικής υπερηφάνειας και άξιοι συνεχιστές των προγόνων μας. Θα πρέπει να καταβάλλουμε προσπάθειες για να διατηρήσουμε την ελληνικότητά μας. Έχουμε τα χρώματα, έχουμε τα πιπέλα. Μας τα πρόσφεραν αφιλοκερδώς οι παλαιότεροι. Καιρός είναι να ζωγραφίσουμε το δικό μας ελληνικό τοπίο και να μπούμε μέσα.

Η νεολαία θα πρέπει να μην είναι απλά ο καθρέφτης των συλλόγων αλλά η 'ψυχή', το μέλλον. Καθρέφτες είμαστε έτσι κι αλλιώς γιατί είμαστε μέλη. Για να είμαστε η 'ψυχή' όμως, θα πρέπει να νιώθουμε τους συλλόγους σαν κομμάτι της ζωής μας, να δίνουμε ζωή και ενέργεια. Να τους βλέπουμε να μεγαλώνουν και να γίνονται καλύτεροι. Το 'μέλλον' τους θα είμαστε μόνο εάν αποφασίσουμε να δραστηριοποιηθούμε, προσφέροντας τις ιδέες μας, τη δύναμή μας και λίγο από τον ελεύθερο χρόνο μας.

Διάβασα κάπου ότι "η ζωή μπορεί να τελειώνει σε 'ήττα', ο θάνατος όμως αρχίζει

φάλαιο. Αυτός δηλαδή που κερδίζει και φέρνει τα χρήματα. Η μητέρα σου είναι η κυβέρνηση, αυτή αποφασίζει που και πώς θα τα ξοδέψουμε. Η υπηρέτρια είναι η εργατική τάξη. Εσύ παιδί μου είσαι ο λαός".

- "Το μωρό πατέρα τι είναι", ρωτάει ο γιος, "ο λαουτζίκος";

- "Όχι παιδί μου, το μωρό είναι το μέλλον του λαού", απαντάει ο πατέρας.

Η ώρα έχει περάσει και πάνε όλοι για ύπνο. Κάποια στιγμή, αργά τα μεσάνυχτα, το μωρό τα έχει "κάνει" και κλαίει με λυγμούς. Κανένας δεν σηκώνεται να το ησυχάσει. Ο γιος, σηκώνεται, χτυπάει την πόρτα της κρεβατοκάμαρας των γονέων του. Τίποτα! Μισανοίγει την πόρτα και βλέπει την μητέρα του να κοιμάται ατάραχη φορώντας ωτοσπίδες. Ο πατέρας πουθενά. Πηγαίνει προς την κουζίνα και από την μισάνοικτη πόρτα βλέπει τον πατέρα του να "πηδάει" την υπηρέτρια. Φεύγει αθόρυβα και από εκεί πλήρως απογοητευμένος και επιστρέφει στο δωμάτιό του. Το πρωί, αναφέρει στον πατέρα του το βραδινό περιστατικό με το κλάμα του μωρού.

- "Να σου εξηγήσω για μου", λέει ο πατέρας.

- "Άσε, άσε πατέρα κατάλαβα", του απαντάει ο γιος. "Το κεφάλαιο "πηδάει" την εργατική τάξη, η κυβέρνηση κοιμάται του καλού καιρού, ο λαός φωνάζει, αλλά δεν τον ακούει κανείς και το μέλλον του λαού παραμένει σκατωμένο !!!

ΑΝ ΤΟ ΑΦΗΝΕΤΕ ΣΤΗΝ ΑΝΑΜΟΝΗ
"STANDBY" ΤΟ ΑΦΗΝΕΤΕ ΑΝΟΙΧΤΟ

Το κάθε μπαλόνι αντιπροσωπεύει 50 γραμμάρια διοξειδίου του άνθρακα. Το κάθε σπίτι στην ΝΝΟ κατά μέσο όρο παράγει 160.000 μπαλόνια το χρόνο. Απλά πράγματα που μπορούμε όλοι να κάνουμε π.χ. είναι το κλείσιμο της τηλεόρασης αντί να την αφήνουμε στην αναμονή. Όχι μόνο θα μειώσουν τους λογαριασμούς του ρεύματος αλλά θα μειώσουν και την επίπτωσή μας στο περιβάλλον.

our environment it's a living thing

WHAT CAN YOU DO
IN YOUR WORLD?

www.savepower.nsw.gov.au